

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๓

เมืองไทยเราตั้งชื่อเสียใหม่ก็ดี

(ผู้ฟังเทศน์นักเรียน ร.ร.อุดรพิทยฯ ๑๒๐ คน ประชาชน ๖๐๐ คน)

ก่อนจึ่งหัน

พระไม่ค่อยจ้งหัน ดูซิพระตั้งเกือบ ๕๐ องค์ เห็นมาจ้งหันไม่กี่องค์ เห็นใหม่ท่านฝึก ไม่ใช่ไม่ทุกชั้นนะ อุดอาหารเป็นทุกชั้น แต่ทำไมท่านทนอดทนทิว ทนเพื่อความดีคนดี ให้ดูตัวอย่าง พระพุทธเจ้าสลบไสลถึง ๓ หนเพื่อความดีเป็นพระพุทธเจ้า ไอ้เสียไอ้หมอนมันพาใครไปสวรรค์นิพพาน ไปถามดูหมดทั้งบ้านตาด อุดรฯ นี้ รายไหนได้ไปสวรรค์นิพพานเพราะเสียหมอนส่งไปมีไหม มีแต่การฝึกกรรมานตนให้เป็นคนดีทั้งนั้น อยู่ ๆ จะให้ดี ๆ ไม่ดี ฟังให้ตื่นนะ นี่เราค้นพันถ้าพูดค้นพัน ถ้าว่าโมโห-โมโหมานานนะ เอาศาสนาจับโลก มันไม่ได้มีเหตุมีผลมีหลักมีเกณฑ์อะไรเลย เหลวไหลมากเมืองไทยเรา

ไม่กระตุกบ้างมันจะไม่รู้เนื้อรู้ตัว มันห่อจรง ๆ เมืองไทยเราคือเมืองบ้าเห่อเห่อจนเมืองนอกเขาจะเข้ามาไม่ได้ จะมาตื่นบ้าเห่อนี้ พวกนี้จะสลบไสลกลับบ้านไปเขาไม่อยากสลบเขาก็ไม่ค่อยมาเมืองไทยเรา เพราะเมืองไทยนี้เต็มไปด้วยความบ้าเห่อเห่อไม่มีหลักมีเกณฑ์ไม่มีเหตุมีผลอะไรเลย ทั้ง ๆ ที่เป็นลูกชาวพุทธ พระพุทธเจ้าเป็นยอดแห่งเหตุแห่งผลทุกอย่าง แล้วเมืองไทยเราปฏิบัติทำไมมันเหลวแหลกแหวกแฉกนักหนา

นี่ดูซิพระท่านฝึกกรรมาน ทำไมอดข้าวจะไม่หิวจะไม่เป็นทุกขมีเหรอ แล้วทำไมท่านอด การอดข้าวเป็นเครื่องสนับสนุนการภาวนาให้สงบละเอียดเรียบร้อย ถ้าเป็นด้านปัญญาที่คล่องตัว ๆ เพื่อมรรคเพื่อผล หนุนความสุขความเจริญขึ้นไป ด้วยความอดหิวอันนี้แหละเป็นปุ๋ย ส่งเสริมเราให้เป็นคนดี ท่านจึงฝืนทน ฝืนอดฝืนหิว แต่ท่านไม่ได้หวังเอาตรัสรู้ด้วยการอดอาหาร อันนี้เป็นเครื่องสนับสนุนเพื่อความเพียรแก้กิเลสต่างหากท่านถึงอด อันนี้เป็นเครื่องสนับสนุน ให้พากันเข้าใจเอาไว้ ท่านทุกข์ท่านลำบากขนาดนี้

พระร่วม ๕๐ องค์มีอยู่ที่องค์ดูซิ มี ๓-๔ องค์เท่านั้น ทำไมท่านถึงทำ ทำไมจะไม่ทุกข์ เด็กมันก็รู้หิวข้าวหิวนม เด็กก็รู้ ทำไมพระอดข้าวจะไม่รู้ ท่านรู้ แต่ท่านทนต่อเหตุผลเพื่อความดีเป็นคนดีจากการอดข้าวแล้วภาวนาสะดวง พากันจำเอานะ ให้พากันไปฝึกไปฝนตนบ้างซิ อย่าแหวกแฉก ๆ ตลอดเวลา ไปดูที่ไหนมันจะดูไม่ได้นะเวลานี้เอาศาสนาจับดูมันจะดูไม่ได้นะเมืองไทยเรา เหลวไหลจริง ๆ หลีกลอยเอามากที่สุด

หาหลักฐานเกณฑ์ของชาติไทยเราเป็นเนื้อเป็นหนังไม่ค่อยเห็นมีที่ไหน เห็นแต่ความ
เหลวแหลกแหวกแนว บ้าเห่อกันทั้งประเทศเรา

เมืองไทยเราไปตั้งชื่อใหม่เสียก็ดี เขาเรียกเมืองไทย ๆ ยังไม่เหมาะสม ถ้าตั้งให้
เหมาะสมก็ว่า เมืองบ้าเห่อ ว่างั้นเข้าใจไหม เมืองไทยคือเมืองบ้าเห่อ ใครไม่อยากตก
ทะเลหลวงอย่ามาสู่เมืองไทย ในเรื่องการบ้าเห่อนี้ยกให้เป็นแชมเปียนเลย พวกกันเข้าใจ
นะ ให้พร

หลังจ้งหัน

อย่างว่าเข้านี้ก็เหมือนกัน เมืองไทยเราจะเหลวแหลกตรงนี้นะ ความไม่มีชนบ
ประเพณี ไม่มีหลักมีเกณฑ์ ไม่มีฝั่งมีฝา นี่คือนิสัยทำลายชาติไทยของเราได้อย่างง่าย ๆ
ไปโดยลำดับ ไม่มีคำว่าจะทำลายได้ยากนะ ถ้าหากว่าไม่มีข้อบังคับกฎเกณฑ์ให้เป็นหลัก
ใจของพวกเราแต่ละคน ๆ ทั่วประเทศไทยแล้วจะจมได้นะ ให้พากันพิจารณาให้ดี
ศาสนาสอนทุกแง่ทุกมุม สอนถูกต้องแม่นยำไม่มีผิด เรื่องกิเลสนี้มันหวานปากหวานทุก
อย่างกิเลส หลอกทุกอย่าง ไม่มีของจริงแฝงอยู่นั้นเลย หลอกตลอด ๆ เพราะฉะนั้นมัน
ถึงต้มไปทุกแห่งทุกหน ไปที่ไหนหวานปากหวานคอ ประจบประแจง ดีไม่ดีควรเสียแข่ง
เสียขามันก็จะเสีย ขอให้ได้หลักใหญ่ส่วนใหญ่ สละเพียงเสียเท่านั้นเป็นไร ส่วนใหญ่จะ
เอา นี่สำคัญมากนะ

อย่าไปฟังอะไรง่าย ๆ ให้มีหลักมีเกณฑ์ฟัง ดูกี่ดี ฟังกี่ดี ให้นำมาคิดทุกอย่าง
อย่าเห็นแก่ได้แก่ทำไม่ดีเลย เป็นนิสัย ไม่รอบคอบเลยว้างั้นเถอะ เป็นนิสัยทำลายตัว
ต้องมีหลักมีเกณฑ์ ศาสนาพุทธเรานี้เป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้วในไตรภพ ไม่มี
ศาสนาใดเสมอแล้ว เพราะพุทธศาสนานี้เป็นศาสนาของพระพุทธเจ้าผู้สิ้นกิเลสแล้วทุก
พระองค์ มาสอนโลกด้วย โลกวิทู รู้แจ้งกระจ่างไปเลย นำออกมาสอนจึงถูกต้องแม่นยำ
ตลอดมา ท่านจึงให้นามว่า สวากขาตธรรม สุวากขาโต ภควตา ธมฺโม คือตรัสไว้ชอบ
แล้ว ๆ ไม่มีผิดเพี้ยนเลย คือธรรมของพระพุทธเจ้า

เราเป็นชาวพุทธควรจะมีวิเวกของธรรมพระพุทธเจ้าติดหัวใจกายวาจาความ
ประพฤติหน้าที่การงานบ้าง นี้ดูมันจะไม่มีอะไรติดนะเวลานี้ มองไปไหนเถอะ ๆ เอะ
ๆ ไปหมดเลย มีแต่เรื่องของกิเลสตัวทำลายศาสนาล้วน ๆ ทำลายพวกชาวพุทธเราเวลา
นี้ แต่ก่อนเรารู้ก็เห็นแต่ยังไม่เข้าไปเกี่ยวข้องใกล้ชิดติดพันเหมือนคราวนี้ คราวนี้เข้า
ไปเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดติดพัน ถึงสละเป็นสละตายเพื่อพี่น้องชาวไทยได้ เนื่องจากการ
นำพี่น้องชาวไทยเราคราวนี้

เราจึงได้แสดงออกให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วกันว่า เมืองไทยเรา ใ้อสิ่ง
ตำหนิมันไม่ใช่มาบกพร่องเฉพาะเวลาเรานำชาตินะ มันบกพร่องมาเป็นประจានิสัย

ของชาวไทยเรา แต่เมื่อยังไม่มีเหตุการณ์ที่ควรจะต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงและแนะนำสั่งสอน ก็ปล่อยไว้ ๆ แต่นี่ก็เป็นกาลเวลาที่เหมาะสม ถ้าไม่แก้เวลานี้เมืองไทยจมไปแล้วถึงจะแก้ คนตายแล้วถึงจะเอาเข้าไปใส่เกิดประโยชน์อะไร คนตายแล้ว

นี่เมืองไทยเราไม่ใช่เมืองตายแล้ว เป็นเมืองที่...ถ้าเป็นโรคก็คอยหมอยู่แล้ว คอยยาอยู่แล้วเพื่อจะฟื้น นี่บรรดธรรมคือยา ธรรมโอสถ ครูบาอาจารย์สั่งสอนนั่นคือ หมอ พระพุทธเจ้าเป็นหมอชั้นเยี่ยม พระสาวกทั้งหลายรองกันลำดับลงมาเยี่ยม ๆ เหมือนกัน นี่เรียกว่าหมอ พวกเราคือพวกคนไข้ กิเลสเต็มตัวเต็มหัวใจ มาแนะนำสั่งสอนตรงไหนเหมือนวางยาลงไป ๆ แนะนำวิธีอยู่การกินของคนไข้ยังไง การอยู่หลับนอนเป็นยังไง หมอต้องแนะนำคนไข้เพื่อความปลอดภัย อันนี้ครูบาอาจารย์ธรรมท่านก็สอนแนะนำพวกเราเพื่อความแคล้วคลาดปลอดภัยในความเป็นอยู่ของเราแต่ละคน ๆ จนกระทั่งทั่วประเทศไทย ให้ได้อยู่ดีกินดีด้วยอรรถด้วยธรรม มีขอบเขตบังคับ กำจัดสิ่งไม่ดีทั้งหลายอยู่ตลอดเวลา นั่นถึงถูกนะ

เมื่อวานนี้ก็เทศน์มีดุเดือดบ้าง คล้ายคลึงกับวันนี้ เมื่อมันมาเกี่ยวโยงกันก็เทศน์กันไป ๆ จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายปรับเนื้อปรับตัวนะ เมืองไทยเราไม่ใช่เมืองผ้าขี้ริ้ว เมืองไทยเรา ไม่ควรทำตัวให้เป็นผ้าขี้ริ้วไร้ราคา ต้องทำตัวให้มีคุณค่ามีราคา การประพฤติเนื้อประพฤติตัว ก็ดังที่พูดนั่นละ การอยู่การกินการใช้สอยเหล่านี้ เป็นหลักใหญ่มากทีเดียว ที่เราจะควรนำมาปฏิบัติให้ได้ทุกคน ๆ ไม่มากก็น้อย แล้วเสริมกันเข้า เมืองไทยเราก็มีความแน่นหนาแน่นคงยิ่งขึ้น การสุรุษสุร่ายในสามสืออย่างแล้วเป็นการทำลายชาติไทยของเราเป็นลำดับไปเลย

ดูตัวอย่างพระพุทธเจ้าท่านสอนพระเริ่มแรกเลยนะ พอบวชให้แล้วบอกที่อยู่เลย พระพุทธเจ้าแต่ก่อนท่านเป็นพระเจ้าแผ่นดิน ท่านประทับอยู่ที่หอปราสาทราชมณเฑียร เวลามาเป็นพระพุทธเจ้าแล้วแทนที่ท่านจะสอนไปว่า นี่บวชแล้ว ตถาคตตั้งแต่เป็น กษัตริย์อยู่หอปราสาทนะ บวชแล้วให้ไปหาอยู่ปราสาทโก้ ๆ เก๋ ๆ นะ ไม่ได้ว่านะ พอ บวชแล้ว รุกขมูลเสนาสน์ นิสุสาย ปพพชฺชา ตตฺถ เต ยาวชิว อุตฺสาโห กรณียะ นี่เป็น พระโอวาทบทแรกเลย พอบวชเสร็จโอวาทนี้จะต้องเข้าทันที พระทุกองค์จะต้องได้รับ พระโอวาทอันนี้เหมือนกันหมดจนกระทั่งปัจจุบันนี้ ไม่มีองค์ใดที่จะไม่ได้รับพระโอวาท ข้อนี้แม้องค์เดียว เพราะมีเป็นข้อบังคับอยู่ในตัว

ถึงอุปัชฌาย์จะไม่สนใจใยดีกับการเที่ยวป่าเที่ยวเขาก็ตาม แต่อุปัชฌาย์องค์นั้น เวลาบวชกุลบุตรแล้วต้องสอนธรรมข้อนี้ คือธรรมการอยู่ในป่าในเขา ตะกี้นี้ยกบาลีขึ้นมา ยังไม่ได้แปล แปลบาลีที่ยกขึ้นมาตะกี้ที่ว่า บรรพชาอุปสมบทแล้วให้ท่านทั้งหลายไป อยู่ตามรุกขมูล รมไม้ ในป่าในเขา ตามถ้ำเงื่อมผา ป่าช้าป่ารกชัฏ หรือที่ใดที่เป็นที่สงัด

ให้ไปอยู่ในที่เช่นนั้น เป็นความสะดวกในการประกอบความเพียรชำระกิเลสเครื่องรุกรังสกปรกโสมมอยู่ภายในใจ แล้วจึงทำความอุตสาห์พยายามอยู่อย่างนั้นตลอดชีวิต เกิด ฟังซิณะ ไม่ได้ให้ไปอยู่วันหนึ่งวันเดียว คือให้ทำความอุตสาห์พยายามอยู่ตลอดชีวิตเกิด ๆ นี้พอบวชแล้วก็บอกจุดนี้เลย

เป็นบทอันดีเยี่ยมสำหรับเราเป็นลูกชาวพุทธจะนำมาปฏิบัติ ไม่ควรจะหาอยู่ฟู ๆ ฟา ๆ หรุ ๆ หรา ๆ จนเกินเหตุเกินผลเกินเนื้อเกินตัว แล้วก็เป็นการสร้างกองทุกข์ ความกังวลุ่นวายขึ้นจากการสร้างที่อยู่เกินเหตุเกินผลเกินฐานะของตัว เราอยู่ที่ไหนเราอยู่พอเหมาะพอดี เราเป็นมนุษย์ สัตว์เขามีรวงมีรัง เช่น กบ เขียด ก็อยู่ในรู ส่วนหนู กระรอก กระแต ก็อยู่ตามโพรง เป็นรวงเป็นรังอยู่ นั้นเรียกว่าบ้านเขาเรือนเขา เรือนกระรอกกระแต ไปหาเอาชีวิตป่าบ้านตาดมีเรือนกระรอกกระแต โพรงไม้มี นั้นละเขาอยู่ตามสภาพของเขา

อันนี้มนุษย์เราเป็นมนุษย์ก็ปลูกบ้านปลูกเรือนอยู่ตามความจำเป็น เช่น เมืองไทยเราเป็นเมืองดินฟ้าอากาศขนาดไหน การปลูกบ้านเรือนก็พอเหมาะพอดีกัน เมืองนอกเมืองนาที่ดินฟ้าอากาศหนาวจัดอย่างนี้ เขาก็ปลูกบ้านปลูกเรือนให้พอเหมาะพอสม ไม่ได้ทำเป็นแบบฟู ๆ ฟา ๆ อย่างเมืองไทยเราที่มีนฟูฟาทุกอย่างนะ ปลูกบ้านปลูกเรือนไม่คำนึงถึงดินฟ้าอากาศ คำนึงถึงแต่ความโก้ความเก๋ อยากรู้มีชื่อเสียง อยากรู้ให้เขายกยอสรรเสริญ ตึกใหญ่ ๆ บ้านใหญ่ ๆ มีที่ชั้น ๆ มันจะไปโดนพวกเทวดาดกสวรรค์ก็ได้ เพราะบ้านเรามันสูงกว่าหอปราสาทเทวดา ไม่ได้คิดถึงเรื่องว่าเทวดาจะลำบากเพราะความดินตืดเป็นบ้ำของมนุษย์เลย มนุษย์ไม่มีประมาณจะไปทำลายจนกระทั่งเมืองเทวดา

ไปทำลายอะไรปลูกบ้านปลูกเรือนยังไม่สำเร็จ เดินไปตามถนนดูเอาชิปลูกบ้านปลูกเรือนเกลื่อน ไม่เสร็จ บางแห่งนี่ต้นไม้เกิดเต็มไปหมด ปลูกเสร็จเรียบริ้อยแล้วปิดตายไว้ไม่มีใครเข้าอยู่ ไม่มีใครเช่า ไม่มีใครซื้อ แล้วเงินจำนวนเหล่านี้เป็นยังไง เงินนี้มาจากไหน พื้นฐานเจ้าของเป็นผู้ชวนขายหามา เมื่อไม่พอไปหาภู่ห้ายิมมา ภู่ยิมมาดอกติดตามมา หน้ติดตามมา สำเร็จที่จะได้เงินคืนไปหาเขารู้สึกว่าน้อยมากนะ มันไม่สำเร็จทางธนาคารเขาก็จันตรอกจนมุมจะทำยังไง เคยให้ภู่ ภู่ไปแล้วกลับมาเวลาได้ ได้ตีกรรมบ้านช่องร้าง ๆ ที่ดินร้าง ๆ มาแทนธนบัตรในธนาคาร เขาก็เข็ดเขาก็ไม่ให้ภู่ยิมแหละ

แล้วดูชิเกลื่อนถนน ไม่ว่าจะจังหวัดไหนอำเภอใดไปดู ตามี เราไม่ได้หาเรื่องอุดรนี้ไปไหนจ้องดูตลอด ภายนอกก็ดู..ตา ภายในก็ดู เรื่องใจเป็นอย่างนั้นนะ ที่เอามาสอนพี่น้องทั้งหลายไม่ได้มาสอนแบบลูป ๆ คำ ๆ ไปตีกรรมบ้านช่องนี้เกลื่อนไปหมด ทำแล้วไม่มีใครเข้าอยู่เข้าอาศัย ไม่มีใครซื้อใครหากัน ร้างไปหมด ๆ นี้เพราะความโลภ

มากเข้าใจไหม อยากให้เขาร่ำเขาลือดีเด่น สุดท้ายก็ซิงดีซิงเด่น ไม่คำนึงถึงความสิ้นเปลืองและความฉิบหายที่จะติดตามมาเลย ความหวังอยากร่ำอยากรวย ความอยากความทะเยอทะยานมันลากไปเลยไม่ให้มองดูหน้าดูหลัง ความผิดถูกชั่วดี ควรไม่ควรประการใดบ้าง ลากไป ๆ

การทำอย่างนี้ไม่รู้จักประมาณ ทำความเสียหายแก่ชาติของตน เฉพาะอย่างยิ่งผู้ติดดินนั่นแหละได้รับความทุกข์ก่อนอื่น กระเทือนทั่วประเทศไทย เวลานี้เงินขาดตลาดเห็นไหม ไปที่ไหนก็เลื่อน มีแต่สินค้าเต็มไปหมด ไม่ว่าร้านใหญ่ร้านเล็กร้านน้อยตามถนนหนทาง ไปที่ไหนมีแต่สินค้าเพื่อขาย ๆ แต่หากคนเข้าไปซื้อไม่ค่อยมี ก็เพราะไม่มีซื้อเอาอะไรไปซื้อ ก็ต้องเอาเงินไป เงินไม่มีเอาอะไรไปซื้อ เงินขาดตลาด ถูกกินถูกกลืนทุกแบบทุกฉบับ มีแต่แบบทำลายชาติบ้านเมือง

ตั้งแต่ส่วนใหญ่มาหาส่วนย่อย ส่วนใหญ่ก็กินใหญ่ เอาให้ฉิบหาย เผาผลาญกันแหลกเหลว ส่วนย่อยก็พวกประชาชนทั้งหลาย ใครมีทำฟาดมันจ่ายไปสิบ ยืมเขาก็กู้บาทหรือห้าร้อยห้าพันหรือห้าหมื่น แล้วต่างคนต่างติดต่างดินอย่างนี้ ทำไมเมืองไทยจะไม่จมได้ละ นี่พูดถึงเพียงการอยู่เท่านั้นก็พอแล้ว ทรูหราฟู้ฟ่า

ที่นี้การกินอีก กินอะไรก็ไม่พอ ปากนี้ไม่มีเวลาว่าง ไปมองที่ไหนจับ ๆ แจับ ๆ ทั้งคู่ยทั้งกินทั้งไม้ทั้งตุ้ทั้งดำทั้งร้องรำทำเพลง บ้าปาก ออกจากปากนี้ทั้งหมด เพราะใจมันติดใจมันดิน ถ้าใจไม่ดินปากก็ไม่ดินนะ หัวใจพาให้ดิน พาให้ติดให้กิน ทุกอย่างออกจากปาก ๆ นี่ นี่การกิน การใช้สอยก็ไม่รู้จักประมาณ ไปดูซิ ห้องหนึ่งจนเจ้าของจะเข้าอยู่ไม่ได้ บ้านหลังหนึ่งห้องหนึ่งเจ้าของจะหาที่หลับที่นอนไม่ได้ มีแต่เครื่องแต่งเนื้อแต่งตัวเต็มหมดในห้องนั้น เพียงคนเดียวก็เต็มห้องแล้ว มันบ้าแต่งตัว บ้าฟู้ฟ่าทรูหราเมืองไทยเราเมืองบ้า ปลุกบ้านปลุกเรือน แทนที่เจ้าของจะได้อยู่ ได้วิ่งออกไปนอนนอกกระเบื้องนู่น เพราะข้างในมีแต่เครื่องแต่งตัวของพวกบ้าทรูหราหมด พิจารณาซิ นี่ละเครื่องใช้ไม่สอย

แล้วตีกระจายออกไปซิ คำว่าเครื่องใช้มีอะไร ๆ บ้าง ตีกระจายออกไป มีแต่เรื่องติดเรื่องดิน ไม่ใช่เอามาใช้ด้วยความจำเป็น มีแต่เรื่องติดเรื่องดิน แล้วเป็นยังไงเมืองไทยเรา ฟังเสียงศาสนาใหม่ พระพุทธเจ้าสอนว่ายังไง การอยู่การกินการใช้การสอย การคบค้าสมาคมไม่เลือกหน้า ไม่ว่าหญิงว่าชายคบได้คบไป ความเสียหายไม่คำนึง นี่มีแต่เรื่องทำลายตัวเองทั้งนั้น ทั่วประเทศเขตแดนเป็นนิสัยอย่างเดียวกันหมด ทำลายด้วยกันหมด พระพุทธเจ้าท่านสอนไว้เป็นแบบเป็นฉบับ รุกขมูลเสนาสน์ สอนที่อยู่ที่พอเหมาะพอดีไม่ฟุ่มเฟือย นั่นสำหรับนักบวช ท่านสอนอย่างเข้มงวดกวดขัน

สำหรับขรรวาสก็ให้อยู่ตามสภาพของตน อย่าให้ตัดให้ดินจนเกินเนื้อเกินตัว ท่านก็ลดลงมาเป็นลำดับ ปัญหาโลภโภชน ก็เหมือนกัน การบิณฑบาตอาศัยกำลังปลีแข้งของตน ไปเที่ยวบิณฑบาตเขามาฉันในวันหนึ่ง พอยังมีชีวิตให้เป็นไปเพื่อประพฤติพรหมจรรย์ ให้มีความสง่างามด้วยธรรมทั้งหลายภายในจิตใจ นั้นเป็นข้อที่สอง ไม่ให้ฟุ่มเฟือยนะ การบิณฑบาตได้อะไรมาก็พอแล้ว พอยังอึดภาพให้เป็นไป

แล้วที่นี้เรื่องหยูกเรื่องยากก็เหมือนกัน เรื่องหยูกเรื่องยานี้ยิ่งเขี่ยมมากทีเดียว พูดแล้วไม่ยากมีใครเชื่อ มะขามป้อม สมอ ฟิงชี ยาของพระกรรมฐาน พระพุทธเจ้าประทานยาให้ ตั้งแต่มะขามป้อม สมอ ลงมา กินจิบ ๆ แจ็บ ๆ พอเท่านั้นแหละ พวกสัตว์ทั้งหลายเขาไม่มีโรงพยาบาลเขายังสืบพันธุ์มา เขาไม่เห็นมีหยูกมียาอะไรมากมาย กายกอง เขายังสืบพันธุ์ของเขา เขาไม่ได้ฉิบหายพันธุ์นะ ที่ฉิบหายก็เพราะมนุษย์เป็นยักษ์ไปเที่ยวฆ่าเขาเอามากินนั่นซิ ที่เขาตายเพราะเขาไม่มีหยูกยารักษาเขาไม่เห็นมี แต่เรานี้ดินตายไปเรื่องหยูกเรื่องยา

หมอเรียนมาหลักใหญ่ก็คือ เรียนมาเพื่อรักษาโรคภัยไข้เจ็บของผู้เจ็บไข้ได้ป่วย ด้วยความเมตตาสงสาร ลึงตอรับกันก็มีบ้างเป็นธรรมดาไม่ถือเป็นหลักใหญ่โต เดี่ยวนี้มันกลายเป็นเรื่องหมอที่เรียนมาเพื่อรีดเพื่อไถไปแล้วนะ เห็นไหมกิเลสมันพาโลกอะไรก็ตามดึงเข้าหาความจำเป็นในวิชาหมอ หมอคนนี้ชำนาญทางไหน คนไข้เข้าไปลากเข้าไปหาวิชาที่หมอเรียนมา จำเป็นอย่างนี้ ๆ ลากเข้าไป ๆ เพื่อจะกินจะกลืนไปเรื่อย ๆ หมอเลยเป็นปอบเป็นผีไป แล้วคนไข้วิ่งเข้าไปหาหมอ เป็นคนจนตรอกจนมุมทั้งนั้น วิ่งเข้าไปหาหมอ หมอจะรีดจะไถเอาอะไร ๆ ก็ได้ ก็เลยเป็นเรื่องเรียนเพื่อรีดเพื่อไถไปแล้ว ไม่ได้เรียนเพื่อบรรเทาเบาทุกข์แก่กันและกันซึ่งเป็นความจำเป็น กลายเป็นเรื่องอย่างนั้น นี่ละเรื่องกิเลส ความโลภไปไหนดินไปอย่างนั้น ทำให้ฉิบหายไปหมด

พระพุทธเจ้าท่านสอนสามสื่อนี้ดังที่ว่า การอยู่ กิน ใช้สอย การคบค้าสมาคม พระพุทธเจ้าสอนสามสื่อนี้กับพวกเราทั้งหลาย การอยู่การกินการใช้การสอยแบบเดียวกัน ขอให้มีความขอบเขตการใช้สอยบ้าง การอยู่การกินก็เหมือนกัน อย่าฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัว ไม่ดีเลยนะ ถ้าฝืนธรรมพระพุทธเจ้าแล้วนี้ บ้านเมืองเรานี้จะจมไปโดยลำดับแล้วจะจมไปได้เลยยังเหลือแต่ชื่อ ไอ้ชื่อตั้งที่ไหนก็ได้ ตั้งขึ้นจรวดดาวเทียมก็ได้ เจ้าของจมอยู่ในนรกมีความหมายอะไร ขอให้เจ้าของดีชชี่ อยู่ที่ไหนดีหมดมันติดอยู่กับเจ้าของ

ควรจะฟังเสียงอรรถเสียงธรรมนะที่พูดเหล่านี้ พระพุทธเจ้าท่านสอนไม่ได้สอนให้ฟุ่มเฟือย สอนให้อยู่พอดิบพอดีจะไม่สร้างกองทุกข์ขึ้นมากมายด้วยความกังวลุ่นวายและติดดินต่าง ๆ นะ จะอยู่ผาสุกเย็นใจ การดูถูกเหยียดหยามกันก็มีน้อย ๆ ถ้า

เรื่องติดเรื่องตื้นเรื่องทะเยอทะยานนี้ เอามาเพื่อดูถูกเหยียดหยามกันเพื่อยกตนแล้วก็ชมท่านนั่นเอง โห คนนี้เขาดีอย่างนั้นอย่างนี้นะ คนที่เขาไม่เป็นอย่างนั้นก็เข้าหน้ากันไม่ได้ เลยแบ่งชั้นแบ่งวรรณะฐานะสูงต่ำกันไปในตัว ด้วยอำนาจแห่งความโลภความทะเยอทะยาน โลกในทรัพย์สมบัติเงินทอง โลกในยศถาบรรดาศักดิ์ ในชื่อในเสียง โลกไปแล้วก็เหยียบกันทับกัน นี่มนุษย์เราอยู่ด้วยกันไม่ผาสุก เพราะกิเลสเข้าเป็นตัวการแล้วทำลายกันได้สบาย

ถ้าเป็นธรรมแล้วอยู่ไหนอยู่ไป เกิดมาจากท้องแม่ไม่ได้มีสมบัติอะไรติดตัวมาอย่างนี้ด้วยกันทุกคน สัตว์โลกเกิดด้วยกรรม ให้ต่างคนต่างปฏิบัติตัวให้ดี พงุกัน มีแก่ใจมีน้ำใจต่อกัน อย่าได้ถือสีถือสาแก่นมนุษย์เรา เมืองไทยควรจะเป็นเมืองที่รักชาติมากที่สุด เพราะอะไร เพราะเป็นเมืองพุทธ พระพุทธเจ้าสอนว่ารักนี้รักจริง ๆ รักเป็นศีลเป็นธรรม สงบร่มเย็นทั่วหน้ากัน ธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นอย่างนั้น เมืองไทยเราจึงควรจะเป็นเมืองรักชาติยิ่งกว่าเมืองทำลายชาติ เมืองฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม เต็มวันเต็มคืนเป็นเมืองฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม เมืองทำลายชาติไม่รู้ตัวนะ ไม่ได้เข้ากับคำว่า พุทธะ ๆ ชาวพุทธได้นะ ให้พากันจำให้ดี

วันไหนก็ได้เทศน์ทุกวัน ๆ ไม่ทราบว่าจะทำยังไง หากได้พูดอยู่นั้นละ วันนั้นก็ได้อุเทศน์สามสี่อย่าง การอยู่การกินการใช้การสอย การคบค้าสมาคม นี่เทศน์ย้า ๆ ย้าแล้วย้าเล่าเพราะมันเป็นอยู่ตลอดเวลา เทศน์นี้เป็นกาลเป็นเวลานะ ความเสียหายที่มนุษย์สร้างขึ้นมากในวงชาติไทยและชาวพุทธของเรา มันสร้างขึ้นทุกระยะเวลา สอนก็ต้องสอนย้าแล้วย้าเล่าอยู่อย่างนี้ เหมือนเราใส่ยา ใส่อันนี้ไม่หาย เอ้า ใส่อันอื่นอีก อย่างนั้นแหละ

การอยู่การกินการใช้การสอย พระพุทธเจ้าสอนอย่างพอเหมาะพอดีไม่ให้ฟุ่มเฟือย แล้วใครทรงความสุขได้เหมือนพระพุทธเจ้าและสาวกของพระพุทธเจ้า ที่ปฏิบัติตามแนวทางด้วยความราบรื่นดีงาม ผลเป็นความสุขความเจริญขึ้นมาจนกระทั่งถึงเลิศเลอ การปฏิบัติถึงขั้นเลิศเลอได้ ไอ้ฟุ่มเฟือยนี้เป็นบ้ำติดดินกันอยู่ทั้งวันทั้งคืน เอารายไหนมาอวดธรรมพระพุทธเจ้าว่า คนนี้เขาดีเขาดีขึ้นมาจนเขาจะเป็นจะตาย ผลรายได้ของเขที่ได้มานี้ ธรรมทั่วแดนโลกธาตุนี้สู้ไม่ได้ เขาชนะคนเดียว เอามาแข่งชิมี่ไหม รายไหน

ครั้งไปที่ไหนเห็นแต่ความเดือดร้อนวุ่นวายทั่วโลกดินแดน ถ้ามคนนี้เป็นยังงั้อยู่ เอาความทุกข์ออกมาทันที มันอยากมี ๕ ปาก ๑๐ ปาก เวลาถ้ามเป็นยังงั้อยู่สบายดีหรือ สบายดีตายยังงั้อยู่ มันนะมันขึ้น มันอยากได้ ๕ ปาก แล้วก็แสดงเหตุผลออกมาความไม่พึงพอใจ ความอัดอั้นตันใจ ถ้ากิเลสมันพาคนหาได้ความสุขความเจริญ ตามที่มันลากจุมูกเข็นจุมูกพวกเราอยู่ทุกวันนี้ เมืองไทยเรานี้ยังเป็นเมืองเห่อเหิมด้วยแล้ว จะ

เป็นเมืองที่มีความสุขมากกว่าเมืองทั้งหลายนะ แต่นี้กลับจะจมคือเมืองไทยเรา เพราะ
กิเลสลากลง ๆ นั้นเห็นไหมกิเลสมันลากลง

ให้เชื่อธรรม ไม่เชื่อธรรมจมได้นะ จมได้ทั้งเขาทั้งเรา หมดประเทศเขตแดนของ
ชาติไทยเราจมได้ไม่สงสัย คนเราถ้ายังเห็นแก่ตัวแล้วทำลายได้อย่างง่ายดายมากทีเดียว
ต้องเห็นแก่เพื่อนแก่ฝูงแก่มิตรแก่สหาย แล้วต่างคนต่างพุงกัน ชาติไทยของเราจะขึ้น
ได้นะ ถ้าเห็นแก่ตัวแล้วพังเลย คนเห็นแก่ตัวเป็นคนเสนียดจัญไร เป็นเนื้อร้ายของชาติ
บ้านเมือง ไม่อะไรนะ เนื้อร้าย เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านั้น เทศน์ทุกวัน ๆ เอาละให้
พร

วันนี้ไปเผาศพน้องสาวหล้า เขาตายวันนี้ เอาไปเผา เผากันไปว่าจั้นเลยเรา พวก
กบพวกเขียดมันเผาอยู่ตามเตาฟืนเตาไฟเคลื่อนไปหมด ไม่เห็นดินดีเป็นบ้ำอะไร เผา
คนดีอะไรเราว่าอย่างนี้ เราพูดเท่านั้น ก็มันไม่แปลกกัน ถูกไหมที่พูดนี้ ก็ว่าอย่างนั้น
แล้วใครจะว่าบ้ำก็ตาม แต่เราไม่ได้เป็นบ้ำนี้ หูเขาต่างหากเป็นบ้ำ เผาคนจะยากอะไร
เผากบเผาเขียดก็เหมือนนั้นแหละ ความตายกับความเกิดมันอยู่ด้วยกัน เสมอกันหมด
ไม่มีใครยิ่งหย่อนกว่าใคร ไม่มีใครได้เปรียบเสียเปรียบ ไปตามวาระ ๆ เท่านั้นเองตื่น
หาอะไร เรียนจบแล้วก็สบายไม่ยุ่ง.....ไปละ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันท่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd